

בקרוב מאד תהיה מלחמה נוספת

אני מצטער על אי-הנוחות הרבה שאני גורם לכולכם לשמוע מה יש לי לומר הלילה. אבל באמת, אני מאמין שאנחנו נכנסים לתקופה מאד מסוכנת ומפחידה. אתמול כתבתי שאסור לאף-אחד לעזוב את ארץ ישראל. **משום סיבה שבעולם אין לעזוב עכשיו את ארץ-ישראל.**

בטוח אני שרבים מאלו שקראו את מה שאמרתי מרגישים לא בנוח עם הרעיון הזה, אבל אני חייב לומר לכם ברור שאני יודע על מה אני מדבר. וכמובן שהרבה אנשים יסעו בכל-זאת, ויחזרו בביטחון וברוגע, והם יגידו: "תראו, נסעתי וחזרתי, והכל טוב ויפה. האזהרה הזאת היא סתם מקבץ שטויות". אבל אני אומר לכם שזה לא שטויות, ובשמים יש קיטרוג על עם ישראל, מפני שעם ישראל הולך נגד הלכה מאד חשובה, הלכה שהובאה בגמרא, שאסור לכם לעזוב את ארץ-ישראל סתם-ככה בלי סיבה מוצדקת. וכאשר כולם טסים לחופשות, או לחתונות, או לשמחות בר-מצווה, או לקנות לילה את המלתחה שלה, או לשאוף אוויר צח, **ישנה שאלה הלכתית גדולה בכל הדברים האלו.** אדם שהוא יותר-חרדי [פרוס] יכול למצוא סיבות לנסוע. אחת מהסיבות הגדולות זה פרנסה, אבל מאלו שנוסעים לפרנסתם - כה רבים הם שנחשפים לפריצות הגרועה ביותר בעולם.

הטיסה למשל, זה דבר שהוא מאד חוסר-צניעות. אנשים ונשים מתקבצים בהמתנה לפני השירותים. זו אינה צניעות גדולה. אנשים עומדים ומתפללים. לפעמים זה כל-כך צפוף בזמן שהם מתפללים, עד שהם נשענים על האנשים שיושבים במושבם לצידם, ובהרבה מקרים זה נשים. שלא לדבר על כך שסדר מקומות הישיבה איננו תמיד באופן הרצוי. אנשים במטוס ישנים, במיוחד בנסיעות לאמריקה, חרדים ולא-חרדים, ואף פעם אתה לא יכול לדעת איך תראה אשה ישנה, שזה בהחלט לא צנוע. וחוף מזה, כל הבלתי-חרדים עם תלבשותם החושפנית, והציחקוקים שלהם, והפטפוטים שלהם, זה לא דבר שאדם חרדי צריך להיות חשוף לזה. **יהודי אמיתי, אדם ירא שמים, לעולם אסור לו לחשוף את עצמו לדבר שכזה. עליו לבטוח בקב"ה בנוגע לפרנסתו.**

והנסיעות האלו, הלך-ושוב, יגיעו לסיום. זה יקטע בפתאומיות. וכאשר זה יקרה, יהיו כאלו שישארו תקועים בארצות-נכר מבלי יכולת לשוב ארצה. **אני מזהיר אתכם! בשמים, הדבר הזה הגיע לסופו. בשמים, לא רוצים לשמוע יותר מדברים שכאלה.**

ישנם כאלו שנוסעים הלך וחזור לשמחות משפחתיות. הם פשוט מחכים לשמחה משפחתית כתירוץ להתעופף. ישנם אנשים שמשאירים את הילדים שלהם בכל מיני בתים אחרים, משפחות חרדיות, ונוסעים לכל השמחות. אבל זה לא מתאים להשאיר את הילדים שלכם בבתים זרים, אפילו אם הם קרובי משפחה, אלא אם כן ישנה סיבה ממש רצינית. וטיסה לבר-מצווה או לחתונה – איננה סיבה מצויינת. בית שאיננו הבית של הילד, יתכן שזה בכלל רמה אחרת של כשרות, או מנהגים אחרים של צניעות, ומשום כך, זה דבר שבכלל לא נכון לעשות.

ישנם כאלו שפשוט נוסעים לחופשות-נופש באיטליה, או אולי להרי האלפים לחופשת-פסח במלון עם כשרות-גבוהה-למהדרין 'לא-שרויה'. אבל כיצד זה יתכן שסבלנו כל-כך הרבה כדי לזכות לצאת מארץ-מצרים, איך יכול להיות שהתפללנו כל כך חזק להשתחרר מגלות מצרים, ואנחנו עוזבים את ארץ-ישראל כדי לבלות את חג הפסח בשווייץ? זה פשוט מטורף. זה ממש אבסורד. וישנם אלו שנוסעים לפרנסה. לעבוד בחו"ל. טכנית זה מותר, אבל לאמיתו-של-דבר, עדיף להישאר כאן.

כל הריצה הזאת ממקום-למקום רק מבלבלת את הבן-אדם. **הנסיעות מטלטלות את הבן אדם, ומוציאות אותו מסדר החיים.** האם אתה יכול באמת להתפלל על מטוס?! בימים הראשונים כשאתה מגיע לאמריקה, או לאנגליה, או לאירופה, או לאוסטרליה, או היכן-שלא-תהיה, האם אתה יכול באמת להתפלל?! האם יכולה להיות לך קירבה אמיתית לקדוש ברוך הוא בתוך כל הריצות האלו ממקום-למקום? זה מאד קשה!

יהודי צריך סדר. הוא צריך לקום כל יום בזמן מסודר, להתפלל בזמן קבוע, לאכול בשעה קבועה, ולהמשיך בסדר-היום שמחולק בין לימוד, אולי לעשות קצת פרנסה, ותפילות. אדם צריך תמיד את המקום שלו, המקום

הרגיל והקבוע שלו. הוא צריך את המקום הקבוע שלו, היכן שהוא עומד בבית הכנסת ומתפלל. והוא צריך את הסדר הקבוע כדי שיהיה לו מוח צלול, בלי בלבולים, אבל מי שאוהב את ההתרגשות של הבלבול, לעולם לא יוכל להיות באמת קרוב לקדוש ברוך הוא. וזו הסיבה למה העולם שלנו כיום מלא בלבול. **יש לנו את כל הסוגים של מזון-מהיר שאתה יכול לחלום עליו, עם הכשר, הכשר מהדרין.** יש לנו את כל הסוגים של משחקים והצגות בחול-המועד. יש לנו את כל הסוגים של טיולים עבור אברכים ונשותיהם, וזה הכל מבלבל אותנו. בודאי שזה לא כה גרוע כמו באמריקה, שם אנשים קופצים לדיסני-וורלד או לדיסני-לנד או לאפקוט או למי-יודע-מה, אבל זה עדיין לא הדרך שצריכה להיות.

אנחנו מבולבלים, ואנחנו חיינו עם הבלבול הזה לאורך זמן רב. אבל כעת הבעיה היא שהאנשים הצעירים, שגדלו בעולם שכזה, אינם יכולים להיות אידיש-מאמעס או אידיש-טאטיס אמיתיים, מפני שהם בכלל לא יודעים איך. **הם לא יודעים איך להעביר את המסורת מדור לדור.** כמובן שישנם יוצאים מן הכלל, אבל היוצא מן הכלל הוא מאד-מעט.

רוב הציבור שכחו את ההרגשים, את הרגישות של לב-יהודי, של מוח יהודי. הם לא מבינים למה טיסות יכולות להיות חוסר-צניעות. הם לא מבינים למה חופשת פסח בשוייץ איננה דבר מתאים. הם לא מבינים למה הם לא יכולים ליסוע לים-המלח לחג הפסח למלון עם ההכשר הטוב ביותר, לא-שרויה. הם לא מבינים למה הם לא יכולים ללכת לשחיה, ולצאת מהבריכה, ולאכול אוכל מפתה-בטעמו כשר-לפסח עם בגדי הרחצה שלהם. **האנשים האלו, בדרך כלל מאד עומדים על כך שהאוכל יהיה כשר-למהדרין לא-שרויה, אבל אין להם בעיה לומר את הברכה עם בגדי הרחצה.** ובדור שכזה, איזה סוג של ילדים יכולים לצמוח? איזה סוג? אפילו באותם משפחות שהילדים נראים יותר פרום [חרדים] מההורים, אבל משהו חסר. מפני שזו הדרך שעליה הם גדלו. ואפילו שהם נראים הרבה יותר חרדים, אבל עדיין הם מסוגלים לצאת לארוחות ערב בחוץ, וזה מביא לדברים נוראים ביותר.

בארצות-הברית אנשים יוצאים לאכול ארוחות ערב [דינר] כפי שאמרת. מה זה נקרא 'לצאת לארוחת ערב'? הם קוראים לזה: "זמן איכות ביחד". הם ממש מדברים כמו גויים. **ובישראל זה נהיה אותו הדבר.** הם צריכים להשתחרר מהצרות שלהם. אז הם לא הולכים לשפוף תפילה בכותל המערבי. הם יוצאים לאכול באיזה שהוא מקום שמגרה את בלוטות-הטעם ונותן לך איזו הרגשה של אטמוספירה, של אוירה גויית, הכל עם הכשר. אפילו בישראל, זה קיים בהחלט. לא רק האמריקאים-החרדים שגרים כאן חיים על זה, גם אצל הישראלים-החרדים – זה אותו הדבר.

כל הדברים האלו מייצרים לנו ילדים יהודיים שאיבדו את היופי של הערליכע אידישע נשמה. איבדו את היופי של התמימות היהודית, איבדו את היופי של הנפש, **וזה החלק העצוב ביותר של התקופה הזאת בהיסטוריה.** פעם, תמיד יכול היית למצוא 'ערליכע יידן' אמיתיים, אבל כיום, לרוב הם רק משחקים בהצגה. הרוב - הם פשוט חיקוי גרוע של מה שהיה פעם.

יש לנו חסידים שהם מאד מדוייקים עם כל הלבוש שלהם. מכנסים קצרים, גרביים גבוהות, שטריימלאך. האם ראיתם לאחרונה את השטריימלים? זה פשוט מצחיק. אתה יכול לחשוב שזה 'כובע-ליצן'. זה כל כך גבוה שאני אפילו לא יודע איך הם מאזנים את זה על הראש שלהם. זה מצחיק ביותר. הבגדים שלהם, בגדי הגברים, הם לעיתים כל-כך צמודים שאתה יכול לראות את הגוף של הגברים מתנועע ומתפתל כשהם הולכים ברחוב. **אני לא מסוגל להבין את זה.** אנשים שהיו חסידים בשנים עברו, באירופה ובאמריקה, שהיה להם את כל האומץ ללבוש את כל הלבוש היהודי ברבים, למרות שגם הלא-דתיים וגם הגויים, היו מביעים את זעמם למראה הופעתם. הם לבשו מעילים גדולים, ולא בגדים שמראים את הגוף שלהם כשהם הולכים. אבל אם מישהו כיום מעיז ללכת עם ביגוד שנראה ארוך-מדי, מיד יכנו אותו בבזז: 'חניוק'. **מה קרה לעם ישראל!!**

ובעולם הליטאי, זה גם כן לא שונה. **אותו הדבר.** כמה בחורי ישיבה הם רק מוטרדים ועסוקים עם הכובעים שלהם, על העניבות שלהם, החליפות שלהם, החולצות שלהם, והחפתים שלהם. החפתים שלהם הם בעיה ממש רצינית עבור חלק מהם... וכאשר הם יוצאים עם בחורה, טוב, הם צריכים להכיר ולדעת אם יש לה מידות טובות, אבל הם לא מדברים על מידות-האופי של הבחורה, אם היא טובת-לב, אם היא נבונה, אם היא בעלת-חسد. הם מדברים על מידת השמלה שלה. וזה כל כך רע, זה מאד רע. זה לא אידישקייט, זה גויישקייט. **ואני רוצה לומר לכם שזה עומד להסתיים.** אתם יכולים לטפוח לעצמכם על השכם מבוקר עד ערב, ולהיות בטוחים שאתם היהודים הטובים ביותר, שאתם כל כך קרובים לה', ושאתם לומדים מאד-הרבה שעות. זה הכל לא שווה כלום, אם אין לכם את הרוח, את הנשמה, אם אין לכם את הפנימיות, אזי זה לא שווה כלום. השם עומד לעשות לזה סוף.

ראיתם מה קרה עם סאנדי? עגל-הזהב חטף את מכת-המחץ של חורבנו. רק תיקח את החשמל, ואנחנו כולנו במצב גרוע. גמרנו עם העניבות המגונדרות שלנו. גמרנו עם הפאות המפוארות שלנו. גמרנו עם השמלות הצמודות שלנו, וגמרנו עם האיפור שלנו. גמרנו עם האוכל ועם כמעט כל-דבר שמחזיק אותנו חיים. בלי חשמל, פירושו של דבר שגמרנו, חס ושלום.

לכן, אני מציע מיד עכשיו להתחיל לעשות חשבון-נפש עם עצמכם. תראו ברור כמה רחוק שהתרחקתם, כמה רחוק התרחקנו תוך זמן כה קצר. לפני שישים שנה, עוד היו אנשים שהיו באמת 'ערלאד' [יראים ושלמים]. כיום אתה צריך לחפש אותם בעזרת זכוכית-מגדלת. אז המסר הזה נועד להכין אותנו. זיכרו מה שאמרתי. אנחנו עושים דברים שלא מתאימים, ואנחנו סבורים שזה 'כשר'. אנחנו בטוחים שכאשר אנחנו על המטוס אוכלים 'ארוחת-בד"ץ', זה אומר שאנחנו 'כשר', אבל זה לא. מפני שכל הדבר הוא 'טרייף'. זה הכל 'טרייף'.

ואתם יכולים ללכת לכל רב ולשאול אותם, והם לעתים רבות יגידו: "אתה יכול לטוס". וזה ממש מה שנכתב על הדור הזה: "פני הדור כפני הכלב". הם דואגים שאם לא תאפשר להם לעשות מה שהם רוצים, הם עלולים לעזוב את היידישקייט או להיות פחות שומרי-מצוות. אבל זה לא יעזור לתת להם מה שהם רוצים. השם עומד 'לעשות סדר', וכל אחד שהוא יהודי אמיתי עומד לעשות תשובה. זה הולך להיות קשה, אז תתחילו את התהליך כבר עכשיו. וכמו שכבר אמרתי לכם, אנחנו כבר במנהרה החשוכה. נשארו רק שני פיסות אור קלושות. אנחנו נכנסים לחושך גדול. אם אתם לא עומדים להיות מוכנים, אם אין לכם באמת נשמה-יהודית, ואני לא מדבר על גרי-צדק, אני מדבר על ערב-רב שהם יהודים מלידה, אם אינכם עושים תשובה עכשיו, אם אתם לא מיישרים את דרך-חייכם, אזי בזמן שמישיח מגיע, אני סבור שלא תהיו כאן לקבל את פניו.

זה מאד נחמד לדבר על סאנדי ולדבר על הטילים שהיו בישראל בשבוע האחרון וכו', אבל כשזה מגיע לנושא של תשובה, אף אחד לא יודע על מה אני מדבר. אז מה זה 'תשובה'? אנשים חושבים שאם הם לוקחים את ספר-התהילים שלהם ואומרים כמה קאפיטלאך [פרקים], והם קצת יותר זהירים עם הכשרות שלהם, והם בודקים שהם לא מדברים לשון-הרע על רבנים, אז הם חושבים שהם עשו מה שצריך. זה לא מספיק. זה מגוחך. אנחנו בכלל לא מתקרבים להיכן שאנחנו צריכים להיות. ואני מודאג, ואני פוחד בשביל עם-ישראל. אז אם המילים שלי הם מדי חריפים בשבילכם, אני מאד מצטער, אבל אני מוכרח לנסות להציל אתכם, בעזרת השם, או לעזור לכם להציל את עצמכם. ואם זה מדי קשה, מדי תקיף, אז תזרקו את הדף הזה, ואני אתפלל עבורכם.

אתמול נחתם הסכם הפסקת-אש בין מדינת-ישראל לבין הערבים. הפסקת-האש הזו היא בדיחה. בקרוב מאד תהיה מלחמה נוספת, וזה יגרר עוד ועוד, וזה יגרום לנו הרבה חרדה וסבל. הדרך היחידה לעבור את זה - זה רחמי שמים.

מה שאמרתי למעלה זה רק דוגמאות מן הבעיות של הדור שלנו. אלו הם רק דוגמאות קטנות של עד כמה רחוק הדור הזה של 'היהודים החרדים', התרחקו מן האמת. ואני מרגיש שאני מוכרח לומר לכם את הדברים האלה, אחי היהודים, מפני שאני אוהב אתכם, ואני רוצה שתעברו את המלחמות האחרונות הללו מבלי סבל מיותר. אני מברך את כל עם-ישראל שאנחנו נקבל משיח-צדקינו ברחמים ובשמחה בעתיד הקרוב-מאד.